

Rugăciunea lui Solomon

Text biblic : 1 Regi 8: 54-61

Versetul de aur

Domnul Dumnezeul nostru să fie cu noi, cum a fost cu părinții noștri; să nu ne părăsească și să nu ne lase, ci să ne plece inimile spre El, ca să umblăm în toate căile Lui și să păzim poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, pe care le-a poruncit părinților noștri! (1Regi 8:57-58)

Introducere

Descrierea din 1Regi 8 este consacrată momentului central al domniei lui Solomon: dedicarea Templului. În primii 10 ani din domnia lui de 40 de ani, faima sa, s-a ridicat la maximum. Primii 10 ani au fost anii care i-a dedicat construirii Templului, unde numărul mare de lucrători și de materiale din Liban este de nedescris. Lecția de astăzi reprezintă partea finală, discursul lui Solomon la dedicarea templului, care s-a încheiat cu o sărbătorire de 14 zile.

Contextul lecției

I. Binecuvântarea lui Solomon (v 54-56)

A. Binecuvântarea Israelului (v 54-55)

Când Solomon a terminat rugăciunea și cererea sa (ascultă rugăciunile și cererile lui, iartă-le păcatele și fărădelegile), Solomon s-a sculat în picioare cu mâinile întinse către cer, care simbolizează o atitudine de cerere și de implorare a Domnului. Acest lucru demonstrează nu numai un sentiment al nevoii, ci și o încredere că Dumnezeu poate și va răspunde cererilor sale (Exodul 9:29, 33).

B. Binecuvântat fie Domnul (v 56)

Binecuvântarea Israelului de către Solomon începe cu binecuvântarea Domnului, ceea ce înseamnă a aduce onoruri. Faptul că Solomon aduce binecuvântări Domnului demonstrează că regele înțelege că experiența binecuvântării popoului Israel vine de la Dumnezeu, sursa tuturor binecuvântărilor.

II. Dorința lui Solomon (v 57-61)

A. Domnul să fie cu noi (v 57-58)

Dacă în trecut Solomon a binecuvântat pe Dumnezeu pentru

ce a făcut, acum el își arată dorința ca Domnul să facă tot așa și în viitor. Regele recunoaște că locul special al Israelului ca popor al legământului lui Dumnezeu depinde de voința continuă a lui Dumnezeu. Dacă sfântul Dumnezeu trebuie să fie prezent printre israeliți așa cum dorește Solomon, atunci ei trebuie să fie sfinți (Levitic 11:44, 45).

B. Rugăciune pentru ajutorul Domnului (v 59-60)

A doua dorință a lui Solomon a fost ca Dumnezeu să apere cauza poporului lui Israel. În încheierea rugăciunii sale cheamă pe Israel să-și amintească ce a cerut Solomon Domnului (regele se rugase anterior ca ochii lui Dumnezeu să fie deschiși către Templu „ziua și noaptea” și să asculte rugăciunea slujitorului său pentru acel loc (1 Regi 8:29)).

Dacă Israelul va fi ascultător, cei care nu sunt din poporul Domnului vor fi atrași la El, și toate popoarele pământului vor cunoaște Numele Lui și să se întoarcă la El.

Acest pasaj prezintă dorința Lui Solomon ca fiecare om de pe pământ să cunoască că El, Dumnezeu este singurul Dumnezeu, și că nu este altul.

Cuvintele "nu există nici un altul" sunt în contrast cu perspectivele multor zei din lumea antică. Fiecare grup de oameni își are zeii și îi venerază în încercări zadarnice de a răspunde diferitelor nevoi.

C. Rugăciune pentru inima poporului (v 61)

Deoarece există un singur Dumnezeu, devotamentul lui Israel față de el trebuie să fie total și nedivizat (Deut 4:35, 39; 6: 5). Iosua a subliniat cu vreo 400 de ani mai devreme că Israelul trebuie să urmeze poruncile Domnului, pentru ca binecuvântările să continue în țara în care Dumnezeu a acordat odihna națiunii (Iosua 23: 14–16; 24:14, 15, 20).

Ascultarea lui Israel trebuie să fie completă și totală (Ps 119: 80), la fel și Solomon. În cele din urmă, Solomon se dovedește a fi incapabil să rămână complet fidel Domnului. Deși s-a rugat pentru ca inimile lui Israel să fie îndreptate către Dumnezeu, numeroasele soții ale lui Solomon în cele din urmă îi pleacă inima spre alți dumnezei (1Regi 11:4). Această lipsă de credință va duce la fracturarea națiunii lui Israel (11: 9-13).

Ce trebuie să memorăm: În fiecare zi și în toate felurile, Dumnezeu este credincios. Sunt și eu?